

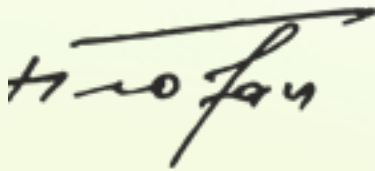
Cătălina Gheorghian

Mihai își cunoaște duhovnicul

O minunată călătorie
pentru copii în lumea Spovedaniei

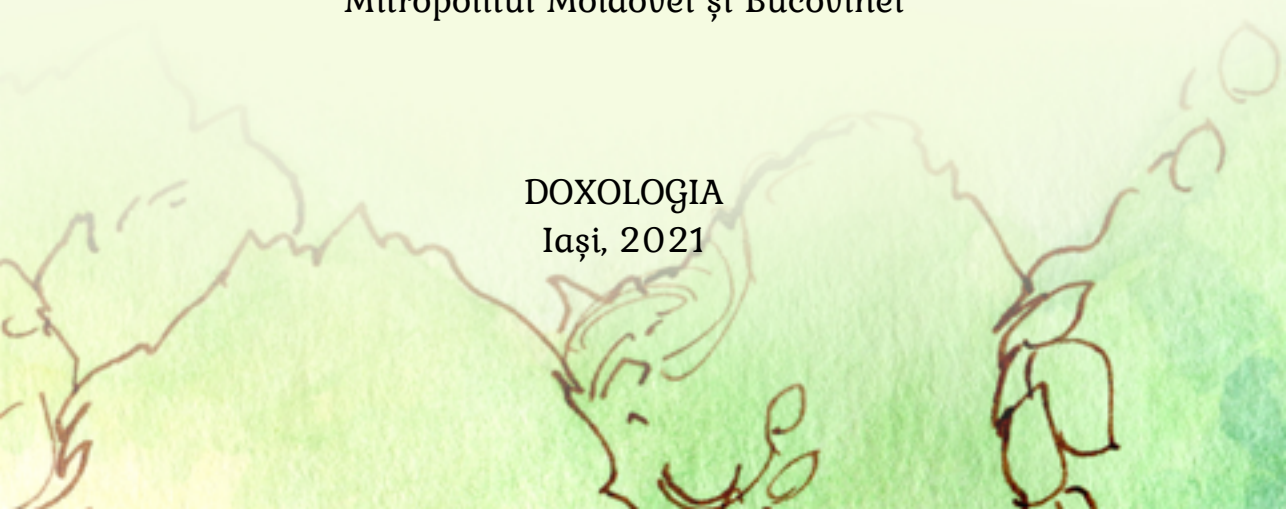
Ilustrații de Anca Apostol

Carte tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2021

— Mihai, ești gata? Îl zori Filoteea pe fratele ei, care stătea acoperit în pat.

— Nu, îi răspunse el reținut.

— Și ce mai aștepți? Îmbracă-te! Hainele tale sunt pe fotoliu, îl anunță sora lui, grăbită.

— Nu merg, îi răspunse Mihai și se înveli mai bine.

— De ce? Încercă să-l „descoasă” Filoteea.

— Pentru că nu merge nici mama... îi zise el.

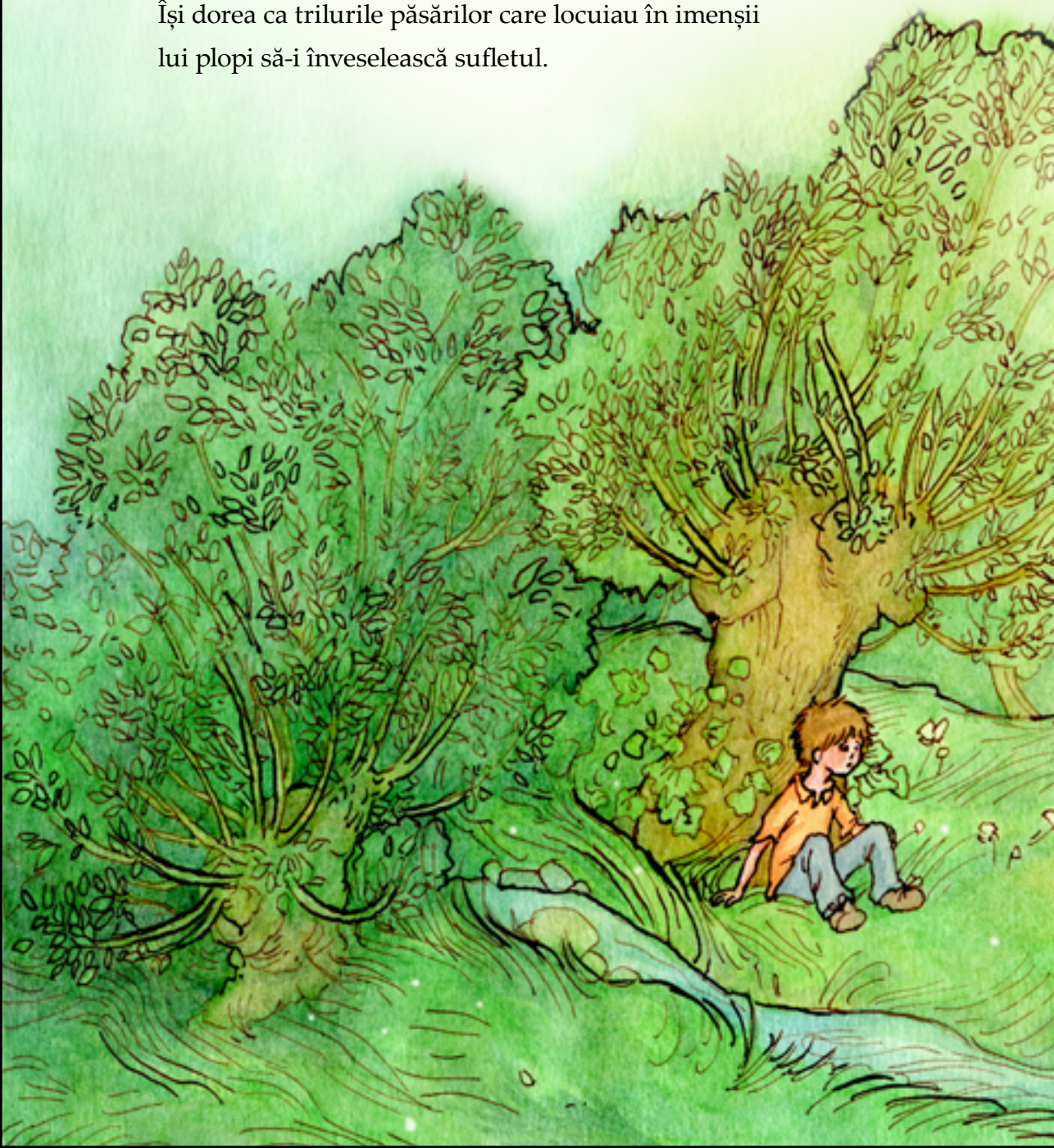
— A rămas să mergem cu tata. Haide! Mi-a zis să-ți spun să te pregătești! Îl grăbi fata.

Mihai rămase câteva minute în pat, apoi se dezveli și ieși abătut din cameră. Primul lui gând se îndreptă spre grădină.

Avea să privească florile de câmp, să simtă adierea de vânt care răscolea firele înalte de iarbă. Avea să-și plece urechea spre pâraiașul care curgea printre răchite.

Își dorea ca trilurile pășărilor care locuiau în imenșii lui plop să-i înveselească sufletul.

Da! Trebuia să plece într-acolo degrabă!

Traversă holul lung al casei și alergă spre locul care îi era cel mai drag. Ajunse în câteva clipe și se așeză pe rădăcina groasă a unei răchite. Căută cu privirea fiecare frumusețe din jurul lui, când... văzu cum se apropie de el cel mai bun prieten al său!

-
- Ce faci aici, Mihai? îl întrebă îngerul lui.
 - Stau, îi răspunse el simplu.
 - Copilul meu, te simt mâhnit. Ce se întâmplă?
 - Mama zice că, odată ce ai șapte ani, nu te mai poți împărtăși fără să te spovedești înaintea. Tata și sora mea se pregătesc să plece în oraș, la părintele Ioan, dar eu nu pot. Nu pot să plec fără mama. Ea nu vine. De ce nu vine? îl întrebă micuțul, căutând să-și stăpânească cele câteva lacrimi.
 - Mihai al meu... mama ta trece printr-o perioadă mai grea acum. Nu e vina ta. Dar are mare nevoie de dragoste și de rugăciunea voastră, i se adresă îngerul cu duiosie.
 - Nu-mi place așa... Vreau să vină cu noi la biserică, așa cum se întâmpla înaintea. Era frumos când mergeam cu toții, îi spuse băiatul cu tristețe.

Îngerul veni lângă el și-l îmbrățișă. Îl ținu o vreme în îmbrățișarea lui caldă, mângâietoare și vindecătoare, îi șterse lacrimile, apoi îl întrebă cu seninătate:

- Vrei să mergem într-o călătorie?
- Vreau! îi răspunse băiatul curajos, apoi închise ochii.